

גמי יבמות

סב:

שנא בבקר זרע את ארעך וגו' אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מוגבת עד אנטיפוס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמום עד שבא ר"ע אצל רבותיו שברדום ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמעון והם הם תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת אמר רב הונא

שנא בבקר זרע את ארעך וגו' אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מוגבת עד אנטיפוס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמום עד שבא ר"ע אצל רבותיו שברדום ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמעון והם הם תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת אמר רב הונא

ל"ג בעומר

חק יעקב:

הספירה נחם, ואמר בל"ג וענטש: [ו] ואין אומרים בו תחנון גם בערב של יום ל"ב, וכן כתב במנהגים (לר"א טירנא מנהג כל השנה עמוד קס"ח) בר"ח התחנון שכן נוהגין במערות ובפיהם. ומהר"ל (דיני המים שבין פסח לשבעות עמוד קנ"ג) כתב המנהג באשכנז שבשחרית אין אומרים תחנון, מה שאין כן בערב אומרים תחנון. וא"כ מה שכתב הרב ג"ח דאין להסתפר עד ל"ג בעצמו, הוא מהמהר"ל על פי מנהגו, אבל לאותן הנוהגין שלא לומר תחנון מבערב הוא הדין דמותר להסתפר, ודא הוא תלמיא, וכהאי גוונא כתב המלבושנים ערך ור"ה

טור ס"י תצג

ב ומה שכתב ויש מקומות שנהגו שלא להסתפר. כ"כ הר"י ן שועיז דנרשת יוס ראשון של פסח (מא ע"ד) וכן המנהג פשוט ציינו: **ו**מה שכתב ויש מסתפרין מל"ג בעומר ואיך. כ"כ ה"ר דוד אונדרהס (עמ' נמה) בשם אבן ירימי (המנהיג ה"ל ארוסין שמעמי ישע צמדנרש שמתו מפסח עד פרוס העגרת והוא ט"ו יום קודם העגרת כלמנרס (שקלים פ"ג ה"ד) [עד] פרוס הפסח פרוס הסג שהס חמשה עשר יום צניסן וצתשרי וכשתסיר חמשה עשר יום מארבעים ומשעה יום נשארז שלשים וארבעה והנה הס שלשים ושלשה שלמים ומגלחיס ציוס ל"ד צנוקר כי מקתס היום ככולו עכ"ל וצספך

ערוך השולחן

ס"י תצג

שמחה ואין אומרים בו תחנון עכ"ל וכונתו דלעניין ל"ג בעומר בעצמו ככל מקום נוהגין להתיר בין לפי מנהגו של הבינו הב"י ובין לפי מנהגינו מפני שמהוקיין היום הזה לקצת יוב"ש וגם במנחה שלפניו ורגיזין לקרות הלולא דרשב"י ויב"ש מרבין בתפלה ובהללית נרות על קברו הקדוש ואומרים שנשתלק ביום זה וגם יצא מהמערה ביום זה (וכתבו הנמ"א סק"ג ובעמ"ז שגדול אחד היה רגיל לומר נחם ככל יום ואמרו בל"ג בעומר. וענטש ע"ש):

פרי חדש

ב ואין להסתפר עד יום י"ד בבקר. הרב אהיל לטמטיה, שביד"כ סימן שצ"ה (ספי"א) פסק דלא אוכינן מקצתיהם ככולו בלילה אלא בעינן מקצת יום ממש, ולפיכך פסק בכאן שצריך להסתפר בבקר, אבל מי שירצה לסמוך בכאן על הנהג פוסקים דסבידא להו דמקצת היום הוי אף במקצת מן הלילה לא הפסיד כלום להסתפר בלילה, דבכאן הולכין אחר המיקל יותר:

ט"ז

(ב) ואותן י"א יסתפרו מל"ג בעומר ואיך. כי הם סבירא להו דגם אחר ל"ג בעומר מתו עד עצרת, כי ל"ג אינו סימן להפסקת המיתה צו ציוס, אלא מנין ל"ג הוא סימן לכמה ימים היתה המיתה. מה שאין כן לאותן שמסתפרין אחר ל"ג בעומר, סבירא להו דהמיתה היתה אף ציוס

והגיס להסתפר עד ראש חדש אייר **(ב)** ואותן לא יסתפרו מל"ג בעומר ואיך אף על פי שמתור להסתפר בל"ג בעומר בעלמו ואותן מקומות שנהגין א להסתפר מל"ג בעומר ואיך לא יסתפרו כלל אחר פסח עד ל"ג בעומר [כ"ז] ולא ינהגו בעיר אחת ו א [כ"ח] (ט) מקצת מנהג זה וצקת מנהג זה משום לא תתגודדו [דברים י"ה, א] [כ"ט] וכל שכן [כ"א] שאין לנהוג היתר (י) כשמיהן:

בל"ג בעומר, ואלו לדיעה ראשונה אין שום מעלה ליום ל"ג בעומר. והמנהג בכל המקומות שאין עושין נשואין אלא ציוס ל"ג בעומר, לא לפניו ולא לאחריו עד עצרת, ואין לזה טעם, ואם תאמר שאוחז בחומרי שניהם, א"כ ציוס ל"ג בעומר לא יעשו נשואין מטעם השני. וי"ל דודאי העיקר שאחר ל"ג בעומר לא מתו, ואפילו הכי נוהגין קצת אצילות מתמת גורת תנ"ו שהיתה צאשכנו צין פסח לעגרת, כמו שמפורש ציונרות ופיוטים שאנו אומרים בשבתות

פרי מגדים

עד שבעות, ובין ללמנהג ב' מתאבלין ל"ג יום, והיינו בל"ג בעומר מסתפרין אף למנהג שני, דמקצת היום ככולו. ואולי יש איה טעם דבחרו דווקא ביום ל"ג בעומר דווקא להסתפר בו ולומר מקצת היום ככולו למנהג שני. השיטה (הב') **ביאור הגר"א ב"י תצג** שאומרים שאו כו': [ט] וברבים כו'. כמו שכתוב בסוף תענית (ל, ב) שבו פסקו מתי מדבר: [י] ואין להסתפר כו'. כנזכר לעיל [ס"א] ון משום מקצת **בית יוסף**

י"ז שועיז דנרשת יוס ראשון של פסח (מא ע"ד) וכן המנהג פשוט כ"כ ה"ר דוד אונדרהס (עמ' נמה) בשם אבן ירימי (המנהיג ה"ל ארוסין שמעמי ישע צמדנרש שמתו מפסח עד פרוס העגרת והוא ט"ו יום קודם העגרת כלמנרס (שקלים פ"ג ה"ד) [עד] פרוס הפסח פרוס הסג שהס חמשה עשר יום צניסן וצתשרי וכשתסיר חמשה עשר יום מארבעים ומשעה יום נשארז שלשים וארבעה והנה הס שלשים ושלשה שלמים ומגלחיס ציוס ל"ד צנוקר כי מקתס היום ככולו עכ"ל וצספך

בית חדש

טעמא לפי שאנו מופסים עיקר כדברי המוספות שכתבו האחרונים משמש שלא מתו אלא צימים שאומרים תחנה צהם ונמנא שלא מתו בשצעת ימי הפסח ובשצעת שבתות ובשני ימים של ראש חודש אייני וצראש חודש סיון שהס שצעה עשר ימים אלא שמאחר שאי אפשר לשצע ימי הפסח בלא שצת נמנא שאינר רק ששה עשר ימים שלנו מתו צהם נשארז שלשים ושלשה שמתו צהם לפיכך נוהגין אצלונו שלשים ושנים יום ומסתפרים בל"ג עגמו מטעם שנמצאר דמקלת ככולו ואין מסתפרים אלא בל"ג עגמו ציוס ולא צלילה שלפניו ולפי טעם זה של מוספות כאשר כתבנו נתפשטו שני המנהגים ים מקומום שאין מסתפרים עד ל"ג ומל"ג ואיך ול"ג עגמו ככלל מסתפרי כדפרישית ויש מקומות שמסתפרים עד ראש חודש אייר וראש חודש

אייר ככלל אבל אחר כך אין מסתפרים עד עצרת רק בל"ג בעלמא לחוד מסתפרין והיינו טעמא דעד ראש חודש אייר וראש חודש א"י ככלל איכא ששה עשר ימים ונשארז שלשים ושלשה שמתאבלים צהם ולפיכך מסתפרים בל"ג עגמו משום דמקצתו ככולו כדפרישית וממילא

טור - סוכנוך שורת דבורה - עמוד 581 ס' יארז'י שנה - תצדק יוקיב בן אהרן (בעל הסדרים) הודפס י"ט ונתנת אומי החכמי

שדי חמד מערכת א"י אות ו'

מכרעח מילתא שמת ביום ל"ג ועין רואש לבא' חיד"א בם' מלאות טין בליקוטיוס ס' ה"ג וז"ל מ"ש צברכ"י דיש מי טב' דטפריס רשב"י זע"א בל"ג לטומר כ"כ צפיי ק"כ חייס ח"ל טורז צבנוסחאזאס כסבי האר"י היה עירבזב וטעוה ספר ובוסחאס האמיתיות היא מוסחא מ' שפריס שסדר סרב מוסרס"ז בן רציוו מוסחאז"ז ו'ל ונשפר סבוטס סאר"ך צסוד ימי סטומר ופעס שמתו ז'ל אף וחס"א למדו ז'ל אלא רע"ק רש" ור"מ וכו' והיינו שמתח רשב"י וכו' ויש עיר' בשמתה ז'ל שפועיס צהם וכו'א סאר"ך צהם ולא צה צפיו לומר סהוא פמירת רשב"י ונשפר כמ"ש איי צבוז טין דציוס ל"ג סחחיל לנשוד רע"ק לרשב"י ונצרו וצ"ל הרי דאין לנו הכרע דציוס ל"ג נפטר רשב"י ואיך לטעם תענית ציוס ביום כתימית סה"מ:

וע"פ הסגור: ימחא מצי' דעבוד סילולא ציוס ל"ג בעומר לכבוד רשב"י שנסתך ציוס זה ושמחה הסורס ס'ל שסגולו ססבי מורס על ידו וסוח סיס ר' יצח'ל וסיראל ססאר' לטס כצח"א סורחו וססמחה היא על סנסתך ציוס סהוא וכ"כ ספר"א וז"ל ומיחו ז"ל בשמתה זו למס וכו' ונשפר שסמחה על אוחס תלמידים סוסוסף אח"כ רע"ק שלא מתו כאלה עכ"ל וגם סילולת רמב"ם לפי

חתם סופר (י"ד רלב)

דאיתא במדרש"ש שמימיס סחול' החודר' שהוציאו למצרים הלכה ג' ימים בלא לחם ואח"כ ירד המן, איש ה' החודרת המן ביום ל"ג בעומר ודאי לעשות ליה זכ' טוב. אך הוא גבר שי"ס פוק ר"ע [פ"ז ע"ה]